

UPSC CSE 2014 MAINS PAPER A DECEMBER 20, 2014 SINDHI (ARABIC) LANGUAGE QUESTION PAPER

SINDHI
(Arabic)
(COMPULSORY)**Time allowed : Three Hours****Maximum Marks : 300****QUESTION PAPER SPECIFIC INSTRUCTIONS**

Please read each of the following instructions carefully before attempting questions :

All questions are to be attempted.

The number of marks carried by a question is indicated against it.

*Answers must be written in **SINDHI (Arabic script)** unless otherwise directed in the question.*

Word limit in questions, wherever specified, should be adhered to and if answered in much longer or shorter than the prescribed length, marks may be deducted.

Any page or portion of the page left blank in the Question-cum-Answer Booklet must be clearly struck off.

سوال ۱ - هيٺين مان ڪنهن به هڪ وڌيڪ تي آڻڪل 600

لفظن ۾ مضمون لکڻ -

100

(الف) راجڙپٽي ۾ عورتن جو رول.

(ب) ڇا ڀارت کي چين جي آرٽڪل ۲۱ تي وڌيڪ ڏيکڻ کپي؟

(پ) ڀارت تي سماج ۾ طلاق کي قبول ڪرڻ ۾ ٿيندڙ واڌ.

(د) ڇا سڀ کان قانئون ذريعي نيتيڪتا برپا ٿي سگهندي؟

سوال 2 - هيٺ ڏنل ٽڪرو ڏيان سان پڙهو، ۽ پوءِ ان جي هيٺان

ڏنل سوالن جا جواب پنهنجي بولي ۾ صاف ۽ ٿر

لفظن ۾ لکڻ -

$$60 = 5 \times 12$$

عالمي سطح تي انسان جي لڏپلاڻ گهڻي صديون

اڳ شروع ٿي، جڏهن ماڻهن گهڻي سببن ڪري ٽولين جي

روپ ۾ هڪ علائقي کان ٻئي علائقي طرف وڃڻ شروع ڪيو، -

جيئن ته چارپي جي ڳولها ۾ آباد زمين جي تلاش ۾ وڃڻ،

ظلمت ۽ عذابن کان بچڻ ڪرڻ، ويڇاڙن ۽ وڙهائين جي آزادي

ڇاهڻ، يا فقط گھمڻ ڦرڻ جي شوق ڪري جدا جدا هنڌن تي

وڃڻ. لڏي ايندڙ ماڻهو پنهنجي سان سڀ کان وڌيڪ وراثت پاڻ

سان کڻي اچن ٿا ۽ ان کي مارڻ تي يا ننڍن رهائشي بستي ۾

وڪست ڪرڻ جي ڪوشش ڪن ٿا، لڏپلاڻ جي مارڻ تي اهي

ٻين قبيلن سان مقابلو ڪن ٿا. انهن جو جنگ، يادگار يا شادي يا گڏجي ڏنڌي واپار ذريعي ٻين سان سڀني ڄڻي ٿو. شروع ۾ هڪ ٿاڻ وارو دؤر هاجي ٿو، پوءِ جڏهن شائني ۽ جو ماحول بڻجي ٿو ته ڪلائڻ ۽ هنرن جو وڪاس ٿئي ٿو. ان بعد ڏي- وٺ جو سڀني بڻجي ٿو. تڏهن آزاد ماحول ۾ ڪنهن به هڪ سڀني ڪري ڇڏي پر مکيه بڻجي ڪان سواءِ ٿي، هر هڪ قبيلو، الڳ الڳ سماج جي روپ ۾ وجود ٿئي ٿو.

ان طرح منگوليا جا ماڻهو آلاسڪا ۾ پهتا هوندا، اڻڌر گلو- سڀني ماڻهو ٻيڻن ۾ پهتا هوندا، شايد ان طرح موزيز چونڊ ماڻهن کي پاڻ سان وٺي ڪٿان پهتو هوندو. شايد ان طريقي سان ڪولمبس يورپ جي نين قومن کي پاڻ سان وٺي، عالمي سفر تي نڪتو هوندو. ان طرح نيون نيون حالتون برپا ڪرڻ جو طريقو پوءِ ٻين ملڪن کي ۽ ٻين سڀني ڪري ڇڏي جيئن جو ذريعو بڻيو. آڄ عالم ڏٺو- واپار ڪرڻ هڪ اهڙو زبردست مقصد آهي، جنهن جي ڪري ماڻهو وڏي پيماني تي هڪ ملڪ مان ٻئي وڃي ٻئي ملڪ ۾ رهن ٿا. اهي سڀ جدا جدا سڀني جا پاڻ ۾ گڏجي وڃڻ جا مثال آهن. هر هڪ سماج پنهنجي آبن- ڌاڻن جي وراثت کي محڪم وقت پاڻ وٽ سڀالي رکي ٿي، يا پنهنجي پهرئين رهائشي علائقي کي ياد ڪري ٿي، پر اهو سڀ ٿوري وقت لاءِ يا هڪ- ٻن ڏينهن تائين قائم رهي ٿو.

اُن بعد پراڻين يادگيريون يا سنڀڙن جو خالو نشان گهرجي وڃي ٿو. شايد هڪ صدي گذرڻ بعد، رهندڙ جي سگههجي ٿو ته دنيا جا ماڻهو پنهنجا جي آڳاٽن رهائشي علائقن جا سنڀڙ پڻ مشڪل سان ياد رکي سگهندا. توهين جي رهڻا، اهو علائقو ڇو توهان جو بڻجي وڃي ٿو. پوءِ توهين اُنهيءَ نئين بستيءَ جي ماحول جي پيٽ تي هري ٿا وڃو. مکاي ماڻهو عالمي ماحول ۾ سماڻجي ٿو وڃي. آهڙا ماڻهو تمام ٿورا وڃي باقندا، جيڪي پنهنجا جي آڳاٽي بهاجان قائم رکي سگهندا. نئين ويوسٽا هر هنڌ کي پنهنجو نئون روپ ڏيئي ڇڏيندي. آڄ عالم نئون پير هليون هميشه پوئين طرف ڏسڻيون رهن ٿيون. اُنهن ۾ گهر ٿيل پنهنجا جي پراڻي ساڃاڻپ کي ياد رکڻ جي ڀاڻا نه رهي آهي. محراب انسان يا محراب سنسڪرتي گهڻي وقت تائين پنهنجو الڳ وجود قائم رکي نه سگهندي. مرڪز ڏانهن ڇڪيندڙ يا مرڪز کان پري هڻائيندڙ طاقتون محاسبه وقت جاري رهنديون. هزارين پير هين پرماتما کان راهه ڳهري هوندي ته هنن جي سماج ۾ آهڙا شاخص پيدا ٿين جيڪي ڌارين آئرن کان آجاهجن. پر آسان کي راهه به ڄاڻ آهي ته رهندڙي ناممڪن آهي. انسان چاهي محبت نه الڳ يا آزاد رهڻ چاهي، پر کيس پئي جو سهارو وٺڻو پوي

پوي ٿو. هر جائيءَ جي پيدايش جا جزا (جينس)، ڊي-اين-اي
۽ آر-اين-اي پاڻ ۾ الڳ ٿي پکڙجڻا ٻڌل آهن. هر هڪ نس کي
معلوم آهي ته هن کان اڳ ڇا ٿيو آهي؟ شير، من ۽ آتما تي
ٻين جو اثر پورو لازم آهي. اڻڄاڻائيءَ مان ڊپ پيدا ٿئي
ٿو، ڊپ مان نفرت پيدا ٿئي ٿي، نفرت مان آتم-وشواس ناس
ٿي وڃي ٿو، ۽ اهو آسان کي گراوڻ ۽ موت ڏانھن وڃي ٿو.
گھڻين ئي پراجيڊ سنسڪرتين ۽ سنسڪرتين جو آڳاٽي زماني ۾
ان طرح آنت ٿيو هوندو. زندا رهڻ لاءِ هر هڪ شخص کي
پٽي کي آڻڻا ٿئي پوندو، پوءِ چاهي اهو ٻيو دوزخ به
ڇو نه هجي؟

سوال :- (الف) لڏپلاڻ ڪندڙ ماڻهو، نئين رهائشي علائقي
جي ماڻهن سان پهرين ڪيئن وسيلو رکي ٿا؟ 12

(ب) پراجيڊ ڪال ۾ لڏپلاڻ جا ڪهڙا سبب هئا؟ اهي آڄ

ڪال ۾ واري زماني ۾ لڏپلاڻ جي سببن کان اڳ ۾ قسم 12
جا ڪيئن آهن؟

(ب) جدا جدا سنسڪرتين پاڻ ۾ ڪيئن گڏجي وڃن ٿيون؟ 12

(پ) پراجيڊ سنسڪرتين جو آنت ڪيئن ٿيو هوندو؟ 12

(پا) ليکڪ ائين چوڻو چوي ته ڪنهن به سنسڪرتيءَ
جو اڳ رهڻ ممڪن نه آهي؟ 12

سوال 3 - هيٺ ڏنل شعري جو سارو آندھي جي آئوڪل هڪ

پاڳي تي حصي ۾ لکيو. انھي ۽ شعري جو سپرو

لکڻ جي ضرورت نه آهي.

60

جڏھن آسپن ڪنھن نوڪري لاءِ عريضي لکون ٿا،

تڏھن آسپن گھڻو عري پنهائجي و ليافت، آرمودي وغيره مون

سنيون ۽ شفي ڳالهيون بيان ڪريون ٿا. گھڻي ماڻھو عري

لکڻي پنهائجي زندگي جي اوڻاين، مشڪلاتن وغيره کي لکائي

جڏپندا آهن ۽ فقط پنهائجي حاصل ٿي گذرن جي واکاڻ ڪندا

آھن. نوڪري ۾ رکندي شاخص جڏھن آھڙيون عريضيون پڙھندا

آھن تڏھن اھو ماحسوس ڪندا آھن تہ ھڪ عريضي ڪندڙ پاڻ

کي هڪ معان شاخص جي روپ ۾ پيش ڪري رهيو آهي.

انھي سلسلي ۾ راندين جي جڳت مان هڪ حقيقي

واردات جو هئڻ ذڪر ڪجي ٿو. هڪ يونيورسٽي فوٽ بال ٽيم پاڻ

کي چٽ ڪرڻ لاءِ ڊورٽ جو آپياس ڪري رهي هئي. هڪ رانديگر

کي لائين مٿن جو ڪم مليل هئو. اهو فوٽ بال ٽيم ۾ سڀني ۾

ٿين ڊورٽ ندر هئو. هڪ ڏينھن هو پنهائجي ڪوچ وٽ ويو ۽

کيس عرض ڪيائين تہ جيڪي ٽين ڊورٽ رانديگر آهن، تن سان هو

ڊورٽ جي چٽاپڻي ڪرڻ چاهي ٿو. ڪوچ کيس خوشي سان اها

اجازت ڏني.

لاڻين مٿي هر روز ڊورن ۾ شامل ٿيندو هئو، پر هر دفعي
هو سڀني کان ڊورن ۾ آخر ۾ رهندو هئو. ان طرح هو هر روز
هالاڻيندو هئو. ڪوچ کي رانهيو پڻ عجب لڳو، هن ڀاءُ کان سوال
ڪيو ته هيءُ لاڻين مٿي هر روز ٿيندو ڊورن ڊورن سان شامل ٿيڻ
چاهي ٿو، پر هر دفعي سڀني کان پٺتي رهين ٿو. آخر هڪ ڏينهن
هن کان پڇيائين، ”تو راهر پسند ڇو نه ٿو ڪريه ته پٺي لاڻين مٿي

سان گڏ ڊورن ۾ ڊورن ۾ پريون نمبر آڃين؟“
ڪوچ کي جڏهن فوٽ بال راند ڪندڙ جيڪو جواب ڏنو تنهن
کيس عجب ۾ وڌو. هن ورائيو، ”مان هتي ڊورن ۾ ران ڪري رهيو
ٿو ۽ تان ته مان سڀني کان اڳتي پهچي ڊورن ۾ لڌان. مون کي
خبر آهي ته مان پريون نمبر آڃي سگهان ٿو. پر مان هتي فقط
ران ڪري ڊورن ۾ ٿو ته مان ٿيندو ڊورن ۾ آڃي سگهان ٿو. توهان
ڏٺو هوندو ته مان هر روز فقط ٿوري ننڍي مفاصلي تان ڊورن ۾
هالاڻيندو آهيان. مان چاهيان ته پريون نمبر آڃي سگهان ٿو.“
هن مثال مان آسان کي آتمڪ اُٺي جو رهيو سمجهو
گهرجي. دنيا ۾ ڪم ۾ آڻين سڀني کان اڳتي ۽ بهترين نموني سان
چاهيندا آهن. پر آتمڪ اُٺي جي مارڻ ۾ آڻين پرماتما جي اڳيان
ڀاءُ کي لڪائي نٿا سگهن. آسان جي اُٺي پرماتما جي اڳيان هڪ ليل

ڪتاب آهي. آتمڪ آئيني جو دارو مدار آسان جي ايمانداري و
سان ڪيل ڪوشش تي مدار رکي ٿو. آئين پنهنجي آتمڪ لاپ
يا هاجي جي ساڳائي پرمانا کان لڪائي نه سگهندا آهن.

فوت بال جي راند ٻيگر کي معلوم هئو ته هو ماضي ۾ حاصل
ڪيل پنهنجي ڪاميابين جي آڌار تي هاڻي ڪو سڌارو نه ڪري سگهندو.
هن کي معلوم هئو ته هو پاڻ کي چئلينج ڪري ان جي آڌار تي هاڻي
سڌارو ڪري سگهندو. پنهنجي ڪمزورين کي ڏيان ۾ رکندي، هاڻي
هو انهن کي سڌاري سگهندو. فوت بال راند ٻيگر رهو جا چيو پئي ته
پياراند ٻيگر ڇا پيا ڪن؟ انهن کي جا چيندي هو پنهنجي ڪمين
کي دور ڪري، لياقت کي وڌائي سگهندو. ان طرح کيڏيندي، هو هر روز
نوري مقاصد تان جاڳي وائي هلائيندو رهيو. آئين جڏهن پنهنجين
ناڪاميابين ڏانهن نهارين ٿا، تڏهن آسان کي معلوم ٿئي ٿو ته
ڪامياب ٿيڻ لاءِ آسان کي هر روز ڇا ڪرڻ گهرجي. ان طرح آخر
اهو ڏينهن ايندو، جڏهن آسان جون ناڪاميابيون سڀ ختم
ٿي وينديون ۽ آسان مڪمل طور ڪامياب ثابت ٿيندا آهن.

آسین پرماتما کان پنھنجیون ناھامیا بیون لکائی نہ
سگھنداسین، جیکو آسان بابت سب حاکیم جاٹی تو۔ جڈھن
پرماتما تسی توتہ آسین ایمانداری و سان پنھنجیون ناھامیا بیون۔
دور کرک جی کوشش کر رہیا آھیون، تڈھن هو آسان جی
ایمانداری واری کوشش کی قبول کرے تو۔ تڈھن هو آسان
تی کرپا - درشتی کرے تو۔ پرماتما آسان نی مہر جی نظر کرے تو
میدن آسین اورثا یون دور کرے اننی د جی راھ تی اگیتی یہ
اگیتی و دی سگھون۔

سوال - 4 . ہیٹ ڈنل تکر و سنڈی ڈم ترجمو کریو :- 20

Most people involved in the film production industry know that there is a constant evolution. The change is in the way movies are made, discovered, marketed, distributed, shown, and seen. Following independence in 1947, the 1950s and 60s are regarded as the 'Golden Age' of Indian cinema in terms of films, stars, music and lyrics. The genre was loosely defined, the most popular being 'socials', films which addressed the social problems of citizens in the newly developing state. In the mid-1960s, camera technology revolutionized the documentary method by enabling the synchronized recording of image and sound. Today, CINEMA 4D users are free to create scenes without worrying about the size of objects or how many objects are in the scene, shaded settings, texture size, multipass-rendering or eye-catching particle systems.

Until the 1960s, film-making companies, many of whom owned studios, dominated the film industry. Artistes and technicians were either their employees or were contracted on a long-term basis. Since the 1960s, however,

most performers went the freelance way, resulting in the star system and huge escalations in film production costs. Financing deals in the industry also started becoming murkier and murkier, since then. According to estimates, the Indian film industry has an annual turnover of ₹ 60 billion. It employs more than 6 million people, most of whom are contract workers as opposed to regular employees. In the late 1990s, it was recognized as an industry.

More money impacted the perception, visual representation, and definitions of reality. Like any other media of mass communication, the themes are relevant to their times.

Thus, film-making became more expensive and riskier. As opposed to the time of the Gemini Studios, when only 5 percent of a movie was shot outdoor, film-makers often select overseas locations in order to create greater realism, manage costs more efficiently or source people and props. Film-makers spend considerable time scouting for the perfect location.

سوال - 5 - هيٺ ڏنل تڪرو انگريزي ۾ ترجمو ڪريو: - 20

هاسيہ يا مذاق انسانن، حالتن يا شين جي هڪ
آهڙي خاصيت آهي، جيڪا وندر جي پاونا کي جنم ڏئي ٿي. انهيءَ
لفظ آندر وندر يا انساني وهنوار جو اهو روپ شامل آهي، جيڪو
آهي پاونا کي پيدا ڪري ٿو، جيڪي انسان کي ڪلائين شيون ۽ ڪين
خوشي ڏيندڙ ٿيون.

آلوجنا، ويا ڪيا يا پرڪه جي هڪ ريت آهي. رچنامي
آلوجنا اظهار جو اهو روپ آهي، جنهن ۾ آلوجي غير-اختياري
واري طريقي سان ٻئي جي وهنوار کي درست ڪرڻ چاهي ٿو. ان موجب
هو عام طور چترائيءَ سان ٻئي شخص کي اهو محسوس ڪرائي ٿو

تہ هو آھو ڪو ڪم ڪري رهيو آھي، جيڪو سماجي لحاظ کان غلط آھي.
راھو ڪنھن کي حڪم ڏيڻ يا ڪنھن جي بي عزتي ڪرڻ بدران ھڪ رچنا ھئو
طريقو آھي. ان سان سانتيڪي ۾ نمر طريقن سان ٻئي کي درست ڪري
سگھجي ٿو.

آلوچڪ ٽنڙ يا وينگ جو ۽ سهارو وٺندو آھي. ان ۾ ٽنڙ
يا ٽوڪ سان گڏ مذاق ۽ ھوندو آھي. ٽنڙ ۾ مقصد بنيادي طور مذاق
نہ آھي، پر راھا ھڪ چترائي ۽ واري نموني ڪنھن شخص يا سماج
جي آلوچنا آھي.

ٽنڙ يا وينگ ھڪ ساهتيڪ ٻار يا شڪ شيد آھي. ان جو
ھڪ خاص مقصد ھوندو آھي، جيڪو ڪم شخص يا سماج يا ويڙي
يا ڪا سندس يا ڪا سماجي ريت رسم ھوندي آھي.
چاڪار تہ ٽنڙ ۾ غصو ۽ مذاق ٻئي گڏ ھوندا آھن، تنھن
ڪري آھو گھڻي قدر آتش ڪرڻ وارو ۽ ٽوڪ ڀريو ھوندو آھي. راءِ آھڻو
حالات ۾ اظھار آھي، جنھن ۾ انسان جون برائيون، غلطيون، ارتياھون
کڻي آھن جي ننڍا ڪئي ويندي آھي، جنھن جو مقصد گھڻو ڪري
ڏرسي يا سڌارو ڪرڻ ھوندو آھي. ساهتيڪ ۽ ناڪ ٽنڙ ۾
مذاق جا مکيه ذريعا آھن. پر فلمن، چترڪلا، راڄنيتڪ
ڪارٽونن وغيره ذريعي به انھن جو اظھار ڪيو وڃي ٿو. آلوچڪ
يا ٽنڙ ڪندڙ آھو انسان آھي جيڪو ھر ھڪ هنڌ غلطيون
ڏسي ٿو، پر سندس اظھار جو طريقو محاورن يا غصن بدران
نرمائي ۽ ڀريو ھنسي - مذاق آھي.

سوال 6 - (الف) هيٺ ڏنل پهاڪن جي معنيٰ لکڻ ۾ پوري اُهي
جملن ۾ ڪتب آڻيو:-

۱۵

(۱) مينهن پنهنجي ڪارنهن ڏسي ڪان
گان ڇو ٿي ٿي هلڻ يا پاڇ ڪاري!

(۲) گدر ڊاڪ نه پاڇي، آڪي ٿو ڪٿا.

(۳) اڪر نه ڪٿي، مڪر ڪٿي.

(۴) ڏک سڪن جي سونهن، گهر ڀر سڪه ڏک ڀري

(۵) لولي چٽي ڪٽڻ کان، ناچڻ بگس ٻار.

(ب) هيٺ ڏنل مڪاورن جي معنيٰ لکڻ ۾ پوري اُهي جملي ۾
ڪتب آڻيو:-

۱۵

(۱) پيٽ تي لت ڏيڻ

(۲) اڪه پاڇڻ

(۳) اُميد واري هئڻ

(۴) آندي نيندي ٿي هئڻ

(۵) هٿ وڌا هئڻ

(پ) هيٺ ڏنل لفظن جون صفتون (وشيشن) لکو:۔ 10

١ جبل

٢ راڻ پکري

٣ راڻ ڀرڇ

٤ راڻ آتما

٥ راڻ روح

(پ) هيٺ ڏنل لفظن جي اسم ذات (ڀاو وڇو سنگيا) لکو:۔

10

١ راڻ سائو

٢ راڻ انسان

٣ راڻ شريف

٤ راڻ وڌو

٥ راڻ گهٽجڻ